

בש"פ 641/20 - סולמאן עוואדה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 641/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: סולמאן עוואדה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערער על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כב' השופט ח' טרסי) בעמ"י
21.1.2020 44199-01-20

בשם המבקש: עו"ד ירום הלוי

החלטה

**

1. המבקש נעצר ביום 6.1.2020 בקשר למעורבותו בפרשה הכוללת עבירות של קבלת שוחד על ידי עובד ציבור, מתן שוחד, קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע והלבנת הון. ביום 6.1.2020 נעתר בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ג' אבנון) לבקשת המבקש לאסור את פרסום שמו ופרטיו המזהים, הגם שלא שוכנע שהמבקש הצביע על נזק חמור שייגרם לו כתוצאה מהפרסום, שכן מצא כי יש לאפשר למבקש כמה ימים כדי לנסות להתמודד בחקירה עם החשדות המיוחסים לו. ביום 9.1.2020 דחה בית המשפט את בקשת המבקש להאריך את צו איסור הפרסום, אך סמוך לאחר מכן הגיעו הצדדים להסכמה להאריכו עד ליום 12.1.2020, לה נתן בית המשפט נתן תוקף של החלטה.

2. בדיון ביום 12.1.2020 דחה בית המשפט את בקשת המבקש להאריך את תוקפו של צו איסור הפרסום,

משלא מצא כי המבקש הצביע על נזק חמור שייגרם לו כתוצאה מהפרסום, וודאי שלא במידה הגוברת על הצורך בפומביות הדיון. למחרת היום התקיים דיון בערר שהגישה המשיבה לגבי החלטת שחרור שניתנה בעניינו של המבקש, ואגב כך נדונה גם שאלת איסור הפרסום. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) ציין אמנם כי "לכאורה, יש לדחות בקשה זו כפי שעשה בית משפט קמא", אך החליט להוסיף ולאסור את פרסום שמו של המבקש עד ליום 16.1.2020. ביום 16.1.2020 התקיים דיון נוסף בהליך מעצרו של המבקש לפני בית משפט השלום. גם הפעם דחה בית המשפט את בקשתו להאריך את צו איסור הפרסום משלא מצא עילה לכך.

3. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ח' קיציס) קיבל ביום 17.1.2020 את עררו של המבקש על החלטה אחרונה זו. נקבע כי בית משפט השלום לא נימק די הצורך את החלטתו שלא להאריך את צו איסור הפרסום, שכן לא התייחס בגדרה לעצמת הנזק שיגרם הפרסום למבקש ולצדדים שלישיים, ולא עמד על היחס שבין נזקים אלה לבין האינטרס הציבורי בפרסום. העניין הוחזר אפוא לפתחו של בית משפט השלום.

4. ביום 19.1.2020 דן בית משפט השלום פעם נוספת בעניינו של המבקש, ובסופו של דבר לא מצא לשנות מהחלטתו הקודמת. בית המשפט התייחס לטענות המבקש שלפיהן הפרסום עשוי לגרום נזק לו, למשפחתו, לחברה שבבעלותו ולעובדיה. ואולם, בית המשפט סבר כי גם אם יש בטענות אלה ממש, הנזק הנטען אינו עולה כדי "נזק חמור" החורג מהרגיל בהקשר זה ומצדיק פגיעה בעיקרון פומביות הדיון. עוד צוין כי למרות שבמקרה דנן היחידה החוקרת לא ביקשה את הפרסום לצרכי חקירה, ישנו אינטרס ציבורי בפרסום. זאת, משום שהחברה שבבעלות המבקש מתקשרת עם גופים ציבוריים ויש חשיבות בהבאת הדברים לידיעתם, כדי שיוכלו לשקול אם להתקשר עם החברה, אם לאו. לבסוף ציין בית המשפט כי לא מצא ממש בטענת המבקש כי עלול להיגרם נזק לאחיו התאום, ששמו ועיסוקו דומים לאלה של המבקש. בית המשפט התיר אפוא את פרסום שמו, והורה על עיכוב ביצוע ההחלטה עד ליום 20.1.2020.

5. המבקש ערר על החלטה זו, וביום 21.1.2020 דחה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ח' טרסי) את הערר. בדומה לבית משפט השלום, גם בית המשפט המחוזי סבר כי הפגיעה שתגרם למבקש, למשפחתו לחברה שבבעלותו ולעובדיו, אינה חורגת מן הנזק הרגיל הכרוך במעורבותו של אדם בהליך פלילי; כי לא מדובר ב"נזק חמור" המצדיק את איסור הפרסום; וכי ישנה חשיבות בפרסום כדי ליתן לגופים השונים אפשרות לבחון אם ברצונם להתקשר עם המבקש, בשים לב לחשדות המיוחסים לו. בית המשפט הורה על עיכוב ביצוע ההחלטה עד ליום 23.1.2020 שעה 15:00, כדי לאפשר למבקש להגיש בקשת רשות לערער לבית משפט זה.

6. מכאן הבקשה שלפניי, שהגיעה לעיוני ביום 23.1.2020. נוכח הזמן הקצר בין מועד זה לבין מועד פקיעת צו איסור הפרסום, הוריתי כי זה יעמוד בתוקפו עד למתן החלטה אחרת. בתמצית, ובכל הנוגע לשאלת הפרסום, המבקש חוזר על טענותיו לפני הערכאות הקודמות, וטוען כי הנזקים שייגרמו לו, למשפחתו, לאחיו, לחברה ולעובדיו עקב הפרסום הוא נזק חמור הגובר על האינטרס הציבורי בפרסום, ובפרט כך כשמדובר באדם נעדר עבר פלילי. עוד טוען המבקש כי אין מקום להורות על פרסום מקום שהראיות נגדו אינן מבססות חשד סביר, ובעניין זה טוען המבקש גם טענות לגופן של הראיות הקיימות בתיק בשלב זה ולקביעותיהן של הערכאות הקודמות בהקשר זה אגב הדיונים השונים בצו איסור הפרסום.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, גם כשעסקינן בבקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 70ד(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי

המשפט), אמת המידה היא כי רשות תינתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית החורגת מעניינם של הצדדים או כאשר עתיד להיגרם למבקש עיוות דין (בש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית, פסקה 6 (13.3.2019); בש"פ 3228/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.5.2015)). לא כך בענייננו. עניינה של בקשה זו באופן בו יישמו הערכאות הקודמות את האיזון הקבוע בסעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט, והיא נטועה בכללה בעובדות המקרה.

הבקשה נדחית אפוא, והצו הארעי שניתן בהחלטתי מיום 23.1.2020 מבוטל בזה.

ניתנה היום, ג' בשבט התש"ף (29.1.2020).

שׁוֹפֵט
